

یافتن عدد وینر برای گراف پلی تیوفتن و ارائه یک چند جمله ای درجه سه با استفاده از عدد PT_n

ابوالفضل عقدائی^۱، دکتر غلامحسین فتح تبار^۲

^۱دانشجوی کارشناسی دانشکده علوم ریاضی، آمار و علوم کامپیوتر دانشگاه کاشان، کاشان، ایران

aghdaee80@std.kashanu.ac.ir

^۲دانشیار دانشکده علوم ریاضی، آمار و علوم کامپیوتر دانشگاه کاشان، کاشان، ایران

fathtabar@kashanu.ac.ir

چکیده. فرض کنید $G = (V, E)$ گراف مربوط به مولکول پلی تیوفن باشد، به طوری که مجموعه رئوس با V و مجموعه یال ها با E نشان داده می شوند. مجموعه تمام فاصله های بین هر دو راس از گراف G را پایای وینر گویند و با $W(G)$ نشان می دهند. در این مقاله روشی برای بدست آوردن پایای گراف وینر و همچنین چند جمله ای درجه سه برای گراف پلی تیوفن با استفاده از مقدار PT_n که نمایانگر تعداد پنج ضلعی های موجود در گراف مورد نظر است ارائه شده است. واژه های کلیدی: پلی تیوفن، پایای وینر، گراف.

۱. مقدمه

زوج $G = (V, E)$ را که در آن V یک مجموعه ناتهی و E زیر مجموعه ای از تمام زیرمجموعه های دو عضوی V است. که در این مقاله منظور از E اتم های موجود در مولکول پلی تیوفن و V پیوندهای مولکولی بین اتم ها می باشد. پایای یک گراف عددی است که به گراف نسبت داده می شود طوری که نسبت به یکرختی گراف تغییر نمی کند. برای مثال تعداد یال های یک گراف پایای گراف است. تعداد یال های کوتاه ترین مسیر بین دو راس u و v از گراف G فاصله بین این دو راس گراف نامیده می شود و با $d_G = (u, v)$ نشان داده می شود. پایای وینر گراف G

$$(1) \quad W(G) = \sum_{\{u,v\} \subseteq V(G)} d_G(u, v)$$

پایای وینر معرفی شده بانمادها و نام های متفاوت در علوم کامپیوتر، مکانیک، مواد، شیمی داروسازی و ریاضی مورد استفاده قرار گرفته است.

آنچه مسلم است هارولد وینر اولین شیمی دانی است که مجموع فاصله های هر دو زوج رأس گراف را در درخت ها، برای تخمین نقطه ذوب آلکان ها در سال ۱۹۴۷، مورد توجه قرار داده است. وینر خودش از نام عدد مسیری برای این پایای گراف استفاده کرد و آن را با W نمایش داد. البته تعریف وینر اولین بار توسط شیمیدان ژاپنی به نام هارو هوسیا ارائه شد. به نظر می رسد در نوشته های ریاضی مقدار وینر اولین بار در سال ۱۹۷۶ مطالعه شده است. آن طور که شواهد نشان می دهد ریاضی دانان برای یک مدت زمان طولانی کاری که از هارولد وینر در شیمی با استفاده از مجموع فواصل بین رئوس انجام داد، بی اطلاع بودند. [۱]

۲. پایای وینر

در این بخش، به معرفی و بررسی پایای وینر می پردازیم، فرض کنید G یک گراف باشد. پایای گراف G به صورت زیر تعریف می شود

$$(۲) \quad \mathcal{W}(G) = \frac{1}{2} \sum_{u \in V(G)} \sum_{v \in V(G)} d_G(u, v)$$

که در آن $d_G(u, v)$ فاصله بین رأس u و v است. اگر فاصله v از G به صورت

$$(۳) \quad d(v, G) = \sum_{u \in V(G)} d(u, v)$$

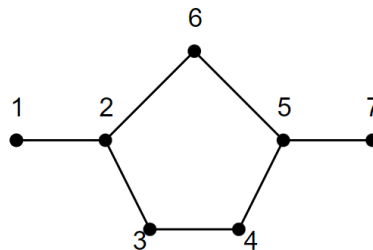
تعریف شود، آنگاه فرمول مربوط به پایای وینر را می توان بدین صورت بازنویسی کرد:

$$(۴) \quad \mathcal{W}(G) = \frac{1}{2} \sum_{v \in V(G)} d(v, G)$$

۳. پایای وینر برای گراف پلی تیوفن

فرض کنید $G = PT_n$ که به جای n هر مقداری می تواند قرار گیرد که نشان دهنده تعداد پنج ضلعی های موجود در گراف پلی تیوفن می باشد.

مثال ۱۰۳. برای مثال PT_1 برابر شکل زیر خواهد بود.

شکل ۱. PT_1

حال هدف ما این هست که عدد پایای وینر را برای گراف بالا بدست بیاوریم. ابتدا ماتریسی مربعی که تعداد سطر و ستون آن برابر ۷ می باشد را ایجاد کرده و در هر درایه فاصله دو نقطه، متناظر را نوشته حال نتیجه ماتریس به صورت زیر خواهد بود

$$\begin{matrix} & \begin{matrix} ۱ & ۲ & ۳ & ۴ & ۵ & ۶ & ۷ \end{matrix} \\ \begin{matrix} ۱ \\ ۲ \\ ۳ \\ ۴ \\ ۵ \\ ۶ \\ ۷ \end{matrix} & \begin{bmatrix} ۰ & ۱ & ۲ & ۳ & ۳ & ۲ & ۴ \\ ۱ & ۰ & ۱ & ۲ & ۲ & ۱ & ۳ \\ ۲ & ۱ & ۰ & ۱ & ۲ & ۲ & ۳ \\ ۳ & ۲ & ۱ & ۰ & ۱ & ۲ & ۲ \\ ۳ & ۲ & ۲ & ۱ & ۰ & ۱ & ۱ \\ ۲ & ۱ & ۲ & ۲ & ۱ & ۰ & ۲ \\ ۴ & ۳ & ۳ & ۲ & ۱ & ۲ & ۰ \end{bmatrix} \end{matrix}$$

فرض کنید درایه های ماتریس فوق را با a_{ij} نشان دهیم پایای وینر برای PT_1 برابر فرمول زیر خواهد شد.

$$(5) \quad \mathcal{W}(PT_1) = \frac{1}{2} \sum_{j=1}^{j=7} \sum_{i=1}^{i=7} a_{ij}$$

حال می خواهیم روشی مشترک برای بدست آوردن PT_2 و بزرگ تر از آن ارائه دهیم.

تعریف ۲.۳. ماتریس زیر را ماتریس مکمل می نامیم که در پنج سطر و ستون پایانی هر ماتریس نظیر جایگذاری می شود و درایه های آن ثابت است.

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 & 2 & 2 & 3 \\ 1 & 0 & 1 & 2 & 2 \\ 2 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 2 & 2 & 1 & 0 & 2 \\ 3 & 2 & 1 & 2 & 0 \end{bmatrix}$$

برای بدست آوردن ماتریس متناظر PT_2 کافی ست مراحل زیر را طی کنیم .
مرحله ۱: سطر و ستون ماتریس متناظر گراف PT_1 را به تعداد نقاط گراف PT_2 گسترش می دهیم.
تعداد نقاط از طریق فرمول بدست می آید.

$$(6) \quad PT_n \times 5 + 2$$

مرحله ۲: به درایه های ستون آخر ماتریس PT_1 به ترتیب مقادیر یک، دو، دو، یک و سه را اضافه کرده و در ستون های باقی مانده جایگذاری می کنیم.

مرحله ۳: به درایه های سطر آخر ماتریس PT_1 به ترتیب مقادیر یک، دو، دو، یک و سه را اضافه کرده و در سطرها باقی مانده جایگذاری می کنیم.

مرحله ۴: حال ماتریس تشکیل شده شامل ۱۲ سطر و ستون است که سطر و ستون های ۸ تا ۱۲ آن خالی هستند، برای اینکه ماتریس مورد نظر ما کامل شود نیاز است که ماتریس مکمل را جایگذاری کنیم، با جایگذاری ماتریس مکمل ماتریس زیر به وجود می آید.

$$PT_2 = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 2 & 3 & 3 & 2 & 4 & 5 & 6 & 6 & 5 & 7 \\ 1 & 0 & 1 & 2 & 2 & 1 & 3 & 4 & 5 & 5 & 4 & 6 \\ 2 & 1 & 0 & 1 & 2 & 2 & 3 & 4 & 5 & 5 & 4 & 6 \\ 3 & 2 & 1 & 0 & 1 & 2 & 2 & 3 & 4 & 4 & 3 & 5 \\ 3 & 2 & 2 & 1 & 0 & 1 & 1 & 2 & 3 & 3 & 2 & 4 \\ 2 & 1 & 2 & 2 & 1 & 0 & 2 & 3 & 4 & 4 & 3 & 5 \\ 4 & 3 & 3 & 2 & 1 & 2 & 0 & 1 & 1 & 2 & 1 & 3 \\ 5 & 4 & 4 & 3 & 2 & 3 & 1 & 0 & 1 & 2 & 2 & 3 \\ 6 & 5 & 5 & 4 & 3 & 4 & 2 & 1 & 0 & 1 & 2 & 2 \\ 6 & 5 & 5 & 4 & 3 & 4 & 2 & 2 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 5 & 4 & 4 & 3 & 2 & 3 & 1 & 2 & 2 & 1 & 0 & 2 \\ 7 & 6 & 6 & 5 & 4 & 5 & 3 & 3 & 2 & 1 & 2 & 0 \end{bmatrix}$$

برای بدست آوردن ماتریس نظیر PT_n ما نیاز به ماتریس های نظیر $PT_{n-1}, PT_{n-2}, \dots, PT_2$ خواهیم داشت، که می توان با تکرار مراحل بالا به تعداد $n-1$ بار به ماتریس نظیر PT_n رسید. همچنین می توان از این برنامه برای محاسبه ماتریس نظیر و پایای وینر استفاده کرد.

۴. نتیجه‌گیری

برای دستیابی به عدد پایای وینر گراف پلی تیوفن با PT_n های مختلف که تعداد پنج ضلعی‌های موجود در گراف را مشخص می‌کند می‌توان از مراحل که در بخش ۳ بیان شد استفاده کرد و یا اینکه با جایگذاری در فرمول زیر به آن رسید.

$$\mathcal{W}(X) = 12.5X^3 + 10X^2 + 7.5X + 1 \quad (7)$$

تشکر و قدردانی

مراتب سپاس‌گزاری خود را از کمیته علمی برگزار کننده کنفرانس و همچنین جناب دکتر فتح تبار را اعلام می‌دارم. روح پروفیسور علی‌رضا اشرفی شاد و یادش گرامی باد.

مراجع

۱. غ. فتح تبار، ا. محفوظ، مجموع فاصله‌های بین رئوس یک گراف، نشریه علمی ترویجی محاسبات نرم ۵ (۱۳۹۵)، شماره دوم، ۲۸-۳۳.